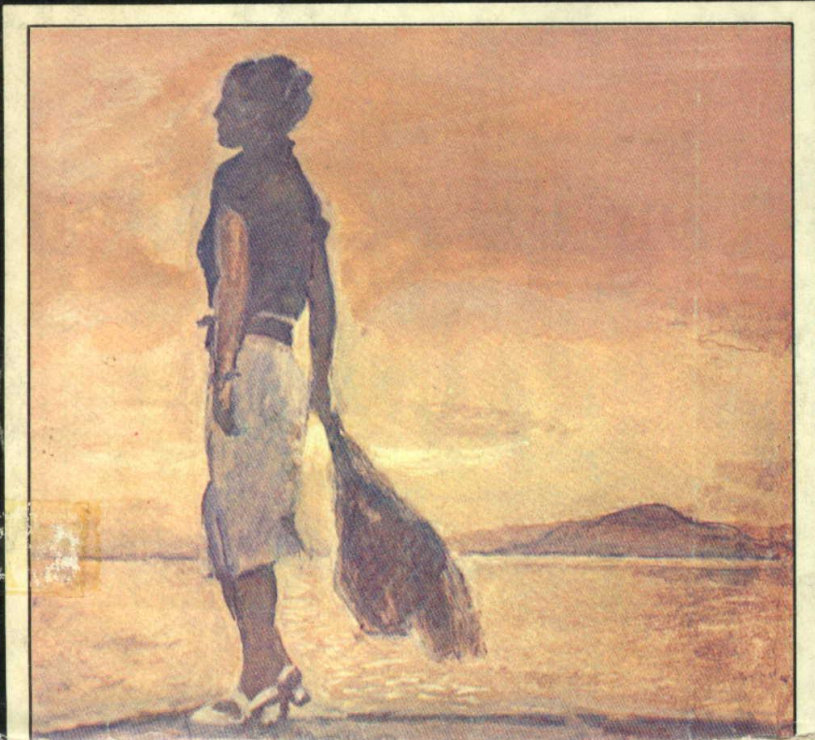

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»
Ι.Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΧΙΜΑΙΡΑ

Η Μεγάλη Χίμαιρα

Β' Θεωρητικό 1

Η γενιά του 30'

Του μαθητή Παναγιώτη Βρεττάκου

Ορισμός

- **Γενιά του 1930**, ονομάστηκε η γενιά των Ελλήνων λογοτεχνών και καλλιτεχνών που γεννημένοι στις αρχές του 20ου αιώνα, βρέθηκαν τη δεκαετία του 1930 στο αποκορύφωμα της δημιουργικής πορείας τους.
- Κοινά χαρακτηριστικά στη θεματολογία και στους τρόπους έκφρασης συνδέουν τους καλλιτέχνες μεταξύ τους, αλλά και με την κοινωνία και την ιστορία της εποχής.
- Η γενιά αυτή έδωσε τα περισσότερα σημαντικά νεοελληνικά έργα. Αποκορύφωμα της δημιουργικής πορείας της, ήταν τα δύο Νόμπελ Λογοτεχνίας που χάρισε στην Ελλάδα.

Χαρακτηριστικά

- Ο υπερρεαλισμός με τον ελεύθερο στίχο του στην ποίηση, το μυθιστόρημα στην πεζογραφία
- Οι καλλιτέχνες εκείνης της γενιάς αποστασιοποιούνται από την Μεγάλη Ιδέα και σε συνδυασμό με επαφές που είχαν με την Ευρώπη προσπάθησαν και πέτυχαν να αναμείξουν με έναν τρόπο ελληνικό, τον μοντερνισμό με την παράδοση, τον κοσμοπολιτισμό με την εντοπιότητα και να εκφράσουν το συλλογικό ασυνείδητο της εποχής τους.
- Ανακάλυψε, θαύμασε και αγάπησε τον ελληνικό λαϊκό πολιτισμό σε όλες τις εκδηλώσεις του, από την ντοπιολαλιά μέχρι τους ανώνυμους λαϊκούς ζωγράφους.

Στην Ποίηση

- Στην ποίηση της δεκαετίας του 1930 βρίσκουμε τα πρώτα βήματα της αλλαγής που θα φέρει αυτή η γενιά στην λογοτεχνία. Από τη Γαλλία έρχεται το νέο κίνημα, ο υπερρεαλισμός που θα γίνει το όχημα που θα εκφραστούν οι ποιητές – που θα αποτελέσουν τη γενιά του 1930.
- Σημαντικότεροι εκπρόσωποι και εκφραστές αυτής της γενιάς θεωρούνται οι ποιητές: Γιώργος Σεφέρης, Οδυσσέας Ελύτης, Ανδρέας Εμπειρικός, Νικήτας Ράντος, Γιώργος Σαραντάρης, Δημήτρης Αντωνίου, Αναστάσιος Δρίβας, Θεόδωρος Ντόρρος, Νίκος Εγγονόπουλος, Γιάννης Ρίτσος, Νικηφόρος Βρεττάκος, και Νίκος Γκάτσος.

Στην Πεζογραφία

- Όσον αφορά την πεζογραφία οι λογοτέχνες άρχισαν να εγκαταλείπουν τις παραδοσιακές φόρμες της νουβέλας και του διηγήματος, για να μπορέσουν μέσα από τη φόρμα του μυθιστορήματος, να ανιχνεύσουν ψυχολογικές καταστάσεις συνθετότερες, να περιγράψουν σοβαρότερα κοινωνικά και ανθρώπινα προβλήματα. Ταυτόχρονα έκαναν τομή στο ύφος και στη γλώσσα, υιοθετώντας την απλή δημοτική, και πολλές φορές την ντοπιολαλιά.
- Στυλοβάτες της γενιάς αυτής θεωρούνται, ο Φώτης Κόντογλου, ο Θράσος Καστανάκης, ο Στράτης Μυριβήλης, ο Ηλίας Βενέζης, ο Κοσμάς Πολίτης, ο Γιώργος Θεοτοκάς, ο Μ. Καραγάτσης, ο Θανάσης Πετσάλης - Διομήδης, ο Άγγελος Τερζάκης και ο νεαρότερος όλων, ο Παντελής Πρεβελάκης.

Πηγές

- <https://www.wikipedia.org/>
- <http://www.greek-language.gr>

Βιογραφία Μ. Καραγάτση

Ο Μ.Καραγάτσης γεννήθηκε στην Αθήνα στις 23 Ιουνίου του 1908. Το πραγματικό του όνομα είναι Δημήτρης Ροδόπουλος, όμως είχε υιοθετήσει το Μίτιας που σημαίνει Δημήτρης στα Ρώσικα λόγω του πάθους του με τον Ντοστογιεφσκι και το Καραγάτσης, επειδή όταν ήταν νέος συνήθιζε να κάθεται κάτω από ένα καραγάτσι (φτελιά). Θεωρείται ένας από τους χαρακτηριστικούς εκπροσώπους της γενιάς του '30 (Τα ρεύματα του υπερρεαλισμού και του μοντερνισμού επηρεάζουν τους λογοτέχνες της περιόδου. Οι ποιητές υιοθετούν τον ελεύθερο στίχο και οι πεζογράφοι εγκαταλείπουν το διήγημα και καλλιεργούν το μυθιστόρημα). Διακρίνεται για τους σκληρούς και άκαμπτους ήρωές του, τους βίαιους, αθλητικούς, αλλά και ηθικά αδίστακτους, που μετέρχονται οποιοδήποτε μέσο για να επικρατήσουν και τελικά επιτυγχάνουν τον σκοπό τους. Για αυτό τον λόγο ο Καραγάτσης είχε κατηγορηθεί ότι επαινούσε τον κυνισμό και την ηθική βιαιότητα, αναδεικνύοντας τα ταπεινά ένστικτα των ανθρώπων. Επιπλέον, κεντρικό στοιχείο των έργων του είναι ο έρωτας τον οποίο μυθοποιεί σαν μια δύναμη κυρίαρχη, ανώτερη και από την ίδια τη ζωή. Για τον συγγραφέα ο έρωτας εκμηδενίζει κάθε στοιχείο που μπορεί να νοηματοδοτήσει την ύπαρξη του ανθρώπου και δεν υπάρχει παρά μόνο ο θάνατος και το κενό. Στις 13 Δεκέμβρη του 1960 ξεκινάει να γράφει το «Δέκα», το οποίο δούλεψε όλο το έτος μέχρι τα χαράματα της 14^{ης} Σεπτεμβρίου που πέθανε. Η τελευταία φράση που πρόλαβε να γράψει, αλλά και η τελευταία φράση της ζωής του ήταν «Ας γελάσω».

Κριτική του βιβλίου και της παράστασης

*Άννα – Μαρία Αχλαδιανάκη
Ασημένια Γαλάνη
Μαριτίνα Κανελλοπούλου
Βίκτωρ Μαρτίνος*

Αναφορικά με το βιβλίο

- Ο Καραγάτσης είναι ιδιαίτερα περιγραφικός και δίνει πολλές εικόνες που εισάγουν τον αναγνώστη στην πλοκή της ιστορίας
- Επιπλέον, υπάρχουν πολλοί μονόλογοι της Μαρίνας, γεγονός που μας βοηθά να καταλάβουμε την ψυχοσύνθεση μιας γυναίκας που έχει περάσει από πολλά βάσανα καθ' όλη την διάρκεια της ζωής της
- Επίσης, το βιβλίο ήταν τόσο περιγραφικό που η παραστατικότητα και η συναισθηματική φόρτιση που απέπνεαν οι εικόνες του μας έκαναν να συγκινηθούμε

Για την παράσταση

- Σχετικά με τους ηθοποιούς το ενδιαφέρον τράβηξε η πρωταγωνίστρια Αλεξάνδρα Αϊδίνη η οποία υποδυόταν την Μαρίνα
- Αν αναφερθούμε στους υπόλοιπους ρόλους, ο σκηνοθέτης ακολούθησε πιστά την περιγραφή των χαρακτήρων από το βιβλίο και διάλεξε ως πρώτη διανομή τους ηθοποιούς Νίκο Ψαρρά και Όμηρο Πουλάκη στον ρόλο του Γιάννη και του Μηνά αντίστοιχα
- Στην δεύτερη διανομή, κρατώντας την πρωταγωνίστρια ίδια, ο σκηνοθέτης θέλησε να πειραματιστεί με μια καινούργια σύνθεση ηθοποιών των οποίων η εξωτερική εμφάνιση δεν ταίριαζε με την περιγραφή που έδωσε ο Καραγάτσης με τον Μάξιμο Μουμούρη στον ρόλο του Γιάννη και τον Δημήτρη Μοθωναίο στον ρόλο του Μηνά

Σύγκριση Παράστασης-Βιβλίου

Παναγιώτης Βρεττάκος

Γιώργος Δικαίος

Μαρία Δολλόγλου

Σπυριδούλα Καπιζιώνη

Πολύμνια Καραμάνη

Γεωργία Κούκη

Κατερίνα Λαμπαρδάκη

Αιμίλιος Μάρκου

Θετικά

- Δυνατή ερμηνεία Μαρίνας
- Σκηνοθετικό τέχνασμα
- Μεστή ερμηνεία της Ρεΐζαινας
- Καλή χρήση της γαλλικής γλώσσας, φυσική ευγλωττία
- Ομαλή ροή Β' διανομής
- Δυνατή Σκηνή Ανεζιώς
- Σκηνογραφία
- Μουσική

Αρνητικά

- Λάθος επιλογή ηθοποιών για τους ρόλους Μηνά και Γιάννη
- Κακή απόδοση χαρακτήρα Μηνά
- Επιλογή λιτού ρουχισμού της πρωταγωνίστριας
- Ανισότητα στη διαδοχή γεγονότων της Α΄ και Β΄ διανομής
- Η παρουσίαση της παράστασης μας έδινε την εντύπωση ότι δεν υπήρχε συνοχή ανάμεσα στα γεγονότα. Υπήρξε η αμφιβολία ότι σε περίπτωση που δεν είχε προηγηθεί η ανάγνωση του βιβλίου, η κατανόηση θα ήταν αδύνατη.

Απορίες

- Γιατί δεν εμφανίστηκε καθόλου ο πατέρας της Μαρίνας (στο βίντεο)
- Γιατί δεν απεικονίστηκαν στην παράσταση κάποιες βασικές για εμάς σκηνές του βιβλίου

Δραματοποίηση

Αφηγητές : Στέλιος Δρόσος, Ματίνα Αμπεντίνι

Μαρίνα : Σέβη Θεοδοσίου

Γιάννης : Γεωργονικόλας Καρύδης-Ψαρράκος

Σκηνοθεσία : Στέλιος Δρόσος

Σας Ευχαριστούμε!

